

РЕШЕНИЕ

№ 33343

гр. София, 13.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8236** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75а, ал.1, т. 4 във вр. с чл. 9 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. У. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., чрез адв.М. Н., срещу Решение № 46-ОК/22.07.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последваща молба с вх.№ КП-01-5579/03.07.2025г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението, като издадено при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в явно несъответствие с целта на закона – отменителни основание по чл. 146, т.3, 4 и 5 от АПК. Твърди се, че в решението интервюиращият орган е направил преценка по същество относно основателността на молбата му за закрила, което не е предмет на производството по допустимост. Жалбоподателят върди, че в чл. 33, пар.2, б. г) от Директива 2013/32 не се изисква същественост на новите елементи и факти, за да бъде допусната последваща молба за закрила. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата му за закрила в производство по общия ред.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура изразява становище, жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

По първоначалната молба за закрила с вх. № ОК-13-1216 от 16.07.2024 г. на РПЦ - С., с Решение № 136 от 08.01.2025 г. на председателя на ДАБ-МС, на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Индивидуалният административен акт е обжалван. С Решение №6676 от 19.06.2025 г. по адм. дело № 4964/2025 г. На ВАС жалбата на чужденеца е отхвърлена.

С последваща молба с вх.№ КП-01-5579/03.07.2025г. жалбоподателят сезира председателя на ДАБ – МС с искане за закрила. Като ново обстоятелство посочва наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение на лице, търсещо закрила в контекста на актуалната обстановка в държавата му на произход С., които не са обсъждани до този момент от ДАБ-МС.

Чужденецът заявява, че първоначалното му производство по реда на ЗУБ и приключило с отказ да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, но след влизането в сила по административния акт е разбрал от свои близки, че му е издадена задочна присъда от Съдът на Демократична федерация на С. С. или т.нар. Р. Посочва, че е осъден на лишаване от свобода за 12 месеца заради негово участие в демонстрации срещу властите, контролиращи района, проведени на 06.02.2024 г. Според сирийския гражданин, това е прието за политическа дейност срещу режима на управление в Североизточна С., което е инструмент, който се използва от управляващите спрямо лицата от арабски произход като него самия. В молбата си той твърди, че властта в област Х. и съседните райони Д. Ал Зор и А. и частично Р. се осъществява от кюрдските Сирийски демократични сили, а гражданите от арабски произход са принудени да приемат тяхната политика и да бъдат мобилизирани в техните въоръжени сили. Посочва, че араби, които са недоволни с водената политика да бъдат военно ангажирани са обект на репресии и им се налагат тежки непропорционални съдебни мерки. Освен това сочи, че състоянието на общественополитическата обстановка в С., след падането на Б. А. в края на 2024 г. също е обстоятелство, което не е разглеждано от орган на ДАБ-МС по производството му в общ ред съгласно ЗУБ. Твърди, че решението по неговата молба е от началото на месец януари т.г., като информацията, която е взета предвид при постановяването му е от месец август 2024 г. Към молбата са приложени писмени доказателства – 1. Копие от извадка за издадена присъда от Съд на „Р.“ - 1стр., и 2. Справка за актуална обществено-политическа обстановка в С. в района на провинция Х. и [населено място].

С обжалваното в настоящото производство решение, не е допусната до производство по международна закрила последващата молба. За да постанови решението си, интервюиращият орган е счел че в посочените от молителя мотиви не се открива наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила. Приел е, че в предходно производство е установено, че по отношение на молителя не са налице основателни причини, поради които да му бъде предоставена международна закрила. Счел е също, че представеният с последващата молба от чуждия гражданин, документ не може да бъде приет за достоверен и изложените в него данни за осъждане за релевантни за личното положение или страната на произход на молителя, поради наличието на сериозни противоречия и нелогично съдържание в така представения документ. Административният орган е посочил, че по самия документ липсват отличителни знаци, които да показват, че е издаден от съд, в текста липсва име и подпис на съдията.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна по ЗУБ и като такава е допустима.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ и в срока по чл. 76б, ал.1 ЗУБ, в изискуемата от закона писмена форма.

Според легалната дефиниция на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура, съгласно чл. 76а ЗУБ, е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. С чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста от ЗУБ, чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Нормата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл.76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, ползва адвокатска помощ; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се

ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ.

Както бе посочено по-горе, с последващата молба е представен документ - съдебно решение, издадено от съда в Рож А. в североизточна С., срещу Д. У. А., с майка Ф. А., [дата на раждане] в Т. А., Х.. Съгласно съдържанието на същото, лицето е осъдено на 12 месеца лишаване от свобода за участие в демонстрации и политическа дейност на 06.02.2024 г. срещу политиката на режима на управление на североизточна С. в провинция Х.. Този документ сочи на заявени в молбата нови обстоятелства свързани личното положение на жалбоподателя. Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

В настоящия случай, са налице данни, съдържащи се в официални документи, че са налице нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя. Дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

Производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане. В тази връзка съдът съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение, както и данни за нова ситуация в страната на произход и евентуалното й отношение към личната бежанска история налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане ще се изясни досотверността на предоставените данни относно осъждането на чужденеца, както и с оглед промяната на ситуацията в С. и областта от която прохода, налице ли са основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. В производството по общия ред следва да се съобрази и обстоятелството, че жалбоподателят е непълнолетен, при гарантиране спазване на принципа за висшия интерес на детето.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 18 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. У. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., чрез адв.М. Н. Решение № 46-ОК/22.07.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последваща молба с вх.№ КП-01-5579/03.07.2025г. до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото, като преписка, на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх.№ КП-01-5579/03.07.2025г. на Д. У. А., ЛНЧ: [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: